

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen erklærede i Gaar, at Retsstatspartiet ikke kunde stemme for dette Lovforslag, men vilde undlade at stemme. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er nu det tredje Standpunkt, dette Parti har taget til den ekstraordinære Hjælp til arbejdsløse. Første Gang jeg som mit Partis Ordfører havde Anledning til at tale om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, stemte Retsstatspartiet imod. Næste Rigsdagsssamling, da der i Mellemtiden havde været et Valg, hvor de Herrer aabenbart var blevet belært om den Fejltagelse, de havde begaaet, erklærede det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen her, at man vilde stemme for det paagældende Lovforslag. Naar man tidligere havde stemt imod, var det en Fejltagelse; det var, fordi man ikke havde forstaaet det. Nu haaber jeg, at det beror paa en Fejltagelse, naar Partiet erklærer ikke at ville stemme for det foreliggende Lovforslag, og haaber, at det, naar Lovforslaget kommer til endelig Afgørelse her i Tinget, vil have naaet at finde et Standpunkt og stemme for Lovforslaget. Jeg kan daarligt tænke mig, at navnlig det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, der jo ofte har talt om den Svøbe, Arbejdsløsheden er, nu fuldkommen skulde mangle Forstaaelse af, hvad det betyder at savne det nødvendige til Opretholdelse af Livet. Det ærede Medlem siger, at de Penge, man her giver, drager man ud af Produktionen. Jeg maa dog sige, at de arbejdsløse ikke faar saa meget her, at der bliver noget at lægge i Strømpeskafterne; Pengene omsættes jo og omsættes i Mad, de gaar altsaa straks ind i Produktionen igen og medvirker til at skabe Omsætning, de bevarer Hjemmene og holder Børnene fri for Sult. Det tror jeg er en Gerning, som det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen særdeles gerne vil medvirke i.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erklærede, at det konservative Folkeparti nøje vilde overveje Lovforslaget, men at man maatte have Krisekasser oprettet; nu forhandler vi jo i det Udvalg, der beskæftiger sig med Arbejdsløshedsforsikringen, netop om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved, at vi, ogsaa jeg, i høj Grad har været parate til at medvirke til en Løsning af dette Spørgsmaal, men jeg gentager, hvad jeg ofte har sagt: Betingelsen er, at man ikke vælter større Byrder over paa Arbejdsløshedskassemedlemmerne, end de har Mulighed for at kunne bære. Jeg beder det konservative Folkeparti erindre, at da man i sin Tid rejste Kravet om Oprettelse

af Krisekasser, var det først som det tredje Led i Arbejdsløshedsforsikringen: først den ordinære Forsikring, som Arbejderne yder deres Bidrag til; dernæst den ekstraordinære Forsikring, som alene bæres af Stat, Kommune og Arbejdsgivere. Saa først krævede man Oprettelse af Krisekasser med Tilskud fra Arbejderne. Det mellemste Led er det, man nu har forladt ved Loven af 1927. Derfor maa jeg stadig hævde, at Oprettelse af Krisekasser maa ske ved, at man paa anden Maade lemper, eller rettere ved, at man forhøjer de Stats- og Kommunitilskud, hvorefter man har foretaget saa store Nedsættelser.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Valutaloven og de Muligheder, denne skabte for øget Beskæftigelse, og nævnte her den truende Arbejdssituation. Jeg beklager ogsaa den Situation, vi i dette Øjeblik er inde i, men jeg føjer til, at det ikke er Arbejdernes Skyld. De har vist Forstaaelse af Situationen ved at tilbyde en Forlængelse af Overenskomsterne. Det, der i dette Øjeblik er Aarsagen til Situationen, er de urimelige Krav, som Arbejdsgiverne stiller til Arbejderne, og jeg haaber til det sidste paa, at det skal lykkes os at afværge den Ulykke, som jeg er enig med det ærede Medlem om at anse en Storkonflikt for at være i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Krag, der jo ikke kan beskyldes for at have været særlig saglig i sin Tale i Gaar, beskæftigede sig overhovedet ikke med Lovforslaget. Det hele var personlige Bemærkninger overfor Socialministeren eller Bemærkninger angaaende Loven af 19. Oktober 1931. Det ærede Medlem har formentlig faaet tilstrækkeligt Svar af Socialministeren, men det ærede Medlem beklagede, at man ikke havde haft Lejlighed til nærmere at prøve Loven af 19. Oktober i et Rigsdagsudvalg, for saa vilde man sikkert have undgaet adskillige af de uheldige Ting, det ærede Medlem mente, der var i denne Lov. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi behandlede det paagældende Lovforslag i et Udvalg. At Venstre dør som saa ofte før kom for sent i Forhandlingen, ikke var til at faa i Gang med Forhandling med os, kan man formentlig ikke bebrejde os nu. Thi det, Venstre gjorde i Udvalget, det, som det ærede Medlem fortsætter med, var at tale om Oprettelse af Krisekasser, uden at give Anvisning paa, hvorledes det skal være muligt for Arbejdsløshedskassemedlemmerne at paatage sig Udgifterne ved en forøget Kontingentbyrde for at opretholde Krisekasser. Det, som det ære-